

„For Varers Vedkommende, producerede i Danmark, maa dog ikke kun benyttes fremmed Sprog.“ Der er i Regeringsforslaget i § 3, 2det Stykke, en noget lignende Bestemmelse, men den gaar i modsat Retning, og derfor bliver Spørgsmaalet om, hvad der er fremmed Sprog, ligegyldigt med Hensyn til Regeringens Bestemmelse, men det faar den største Betydning med Hensyn til Flertallets. Jeg vil altsaa der gerne spørge: Hvad har Flertallet tænkt sig med fremmed Sprog? Er det Dansk eller er det Dansk med alle mulige fremmede Ord, som man kan bruge i Danmark? Det har den største Betydning her, fordi Endringsforslaget rammer navnlig ogsaa Varebetegnelserne, og jeg skal, for at give et Eksempel paa, i hvilket Omfang der bruges fremmede Varebetegnelser, tillade mig af en Befendtgørelse fra Magasin du Nord over de Varer, som dette Magasin udsælger, at oplæse de fremmede Varebetegnelser. Det er: Downas, Shirting, Pique, Staut, Tersey, Ulster-coats, Havelocks, Flonnel, Tritotage, Capuchons, Sorties-de-bal, Cretonne, Moquette. Jeg antager, at De her have tilstrækkeligt af dette, men jeg kunde godt fortsætte, da der er to tæt trykte Sider. Men er det da virkelig Meningen, at disse Varebetegnelser, hvoraf ganske vist nogle kunne regnes for brugelige i det danske Sprog, men ingenlunde alle, ikke skulde kunne anbringes paa en Vare, uden at vedkommende nedenunder tilføjer et eller andet dansk Ord? Der siges ikke en Gang, at det skal være en Oversættelse, eller at der skal være Mening i det, det er tilstrækkeligt, at der tilføjes et eller andet dansk Ord, ligegyldigt hvilket. Men er det virkelig nødvendigt? Det vil jo medføre Uvejlighed i allerhøjeste Grad for de paagældende. Det var nu med Hensyn til Varebetegnelserne, men det samme gælder jo om mange andre Betegnelser, navnlig Kvalitetsbetegnelser. Der kommer det Spørgsmaal op, om Latin er fremmed Sprog, hvis det er det, saa kan man altsaa ikke bruge saadanne Betegnelser som „prima“, „secunda“, „superior“ og man kan heller ikke bruge „normal“; man kan ikke bruge disse Betegnelser, som vi alle kende fra Cigarfabrikker „claro“ og „obsuro“. Den Slags Kvalitetsbetegnelser skulle altsaa ikke kunne anvendes paa Varer, uden at vedkommende tilføjede en dansk Betegnelse, som jeg sagde tidligere, enten af Varens Egenstaber eller ligegyldigt af hvad, naar der blot kom til at staa et dansk Ord nedenunder. Det er en urimelig Bestemmelse, men efter at jeg har søgt, saa godt jeg kunde, at godtgøre, at denne Bestemmelse er urimelig, skal jeg vende

tilbage til, at den er skadelig i høj Grad. Den vil nemlig lede til, at danske Fabrikanter maa holde dobbelt Beholdning. Naar de blot have Afsetning paa Udlandet, ere de nødsagede til paa deres Varer at bruge fremmede Betegnelser, f. Eks. engelske, men Varerne kunne altsaa ikke gaa her i Landet i Omsætningen med denne Betegnelse, de maa holde andre Varer, der tillige have et eller andet dansk Ord, som antyder den fremmede Betegnelse. Men hvad det vil sige for Fabrikanter at holde dobbelte Beholdninger af deres Varer, ville de Herrer kunne sige dem selv. Det vil i høj Grad hindre Produktionen og fordyre den meget betydelig, og i Virkeligheden er det jo dog aldeles urimeligt. Dette Endringsforslag vil kun lede til saadanne Konsekvenser, som at Smør — saaledes som det blev nævnt før — der er pakket i hermetisk tillukkede Beholdere, og som naturligvis maa have engelsk Paastrift paa Etiketterne, fordi det hovedsagelig er bestemt til at gaa til Udlandet, ikke kan sælges her i Landet; den Fabrikant kan ikke afsætte en eneste Daase af sit Smør her uden at isalde Straf efter denne Lov. Ja, hvis en Landmand har forsynet sit Smør med Betegnelsen „Danish produce“, fordi han har tænkt paa at sende det til Udlandet, saa kan han ikke en Gang bringe det ind i Omsætningen her i Landet, uden at han sørger for enten at overmale denne i og for sig meget ukyldige Betegnelse, som netop angiver, at Smørret er dansk Produkt, eller ogsaa føje et eller andet dansk Ord til nedenunder. Som sagt, denne Bestemmelse er meget uheldig, og jeg maa bestemt fraraade, at den vedtages, og tilraade det høje Ting, at det stemmer imod Flertallets Forslag. Hvad Endringsforslaget under Nr. 7 angaar, har jeg intet derimod at erindre.

Endelig skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 8, der angaar Bestemmelsen i § 6 om det røde Kors. Efter at Danmark har tiltraadt Genferkonventionen af 1863, og det røde Kors saaledes i Virkeligheden er blevet et offentligt Mærke, som i Krigstid vil faa den allerstørste Betydning, er det urimeligt, at man her i Landet kan bruge det røde Kors, Genferkonventionens Mærke, til Silt og Betegnelse paa Varer og paa alle mulige andre Waader, saaledes at, naar man endelig en Gang skulde til at anvende det for Alvor, saa vilde man møde dette Mærke paa hvert andet Hus her omkring. Det er en uordnet Tilstand, og det ligger saaledes nær, gennem en Lov at søge at faa Orden i dette Forhold. Nu har man indvendt,